

"העולם הזה" שבוטון החדשות הישראליות • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. האדואר 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורכת-בנית: יוסי שנון • רכזי מערכת: שרת ישי ושומה פרנקל • עורכי כתוב: תמו מופזי וגורן נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת כרנסקי • ראש המינהלה: אברהם פיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ תל-אביב, רחוב כ"אביגדור • הפצה, גר"מ • בע"מ • גרופות צינוקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

קיא קי

כאשר יכתבו דיברי ימינו, יצטרך ההיסטוריון לשקול היטב מהי מידת האחריות להידרדרות המוטלת על שכמ העיתונות.

אחרי מלחמת יום-הכיפורים, השתתפתי בסמפוזיון מטעם אגודת-העיתונאים בירושלים, ובו נדון חלקה של העיתונות באסון שהתרגש על עמי-ישראל. האווירה של ספינת-השטים, הרוח של "אנו ואפי" סנו עור", פולחן-האלילים של משה דיין וגולדה מאיר, הבו הטוטאלי לערבים, ההתעלמות מיוזמת-השלום של מצרים — באיזו מידה היתה העיתונות אחראית להם?

לא היסטוריון לקבוע כי, לדעתי, העיתונות אחראית יותר מאשר הפוליטיקאים, הממשלה והכנסת. שהרי אילו מילאה העיתונות את תפקידה, אלמלא מכרה את נפשה לשליטון, אלמלא מעלה בתפקידה, לא היו הדברים מתרחשים כך.

אפשר לחזור כיום על ביקורת זו. ההידרדרות של המדינה בכל השטחים — באיזו מידה אחראית לכך העיתונות ומח' דליה?

אם הכנסת ירדה לשפל המדרגה — באיזו מידה אחראים לכך כתבי-הכנסת, המתעלמים מכל עניין רציני, הנחפסים כימעט בלעדית לרכילות, המטפחים חבורה של רודפיי-פירסומת ומדליפים ומ' עודדים אותם לערוך שערויות, תחת לעודד אותם לעשות עבודה רצינית?

באיזו מידה מעודדים הכתבים המדיניים את הממשלה במעשיה חסרי-האחריות, על-ידי טיפוח פוליטיקאים-כסילים המדליפים להם מידע? האם הכתבים הצבאיים ממלאים את תפקידם בביקורת על מעשי ה' מופקדים על מערכת-הביטחון האדירה, בניתוח מהלכים צבאיים, עיסקות-נשק והחלטות אחרות? וכן הלאה וכן הלאה. הרשימה ארוכה ועגומה, ושאלות רבות.

בוודאי, העיתונות מצייצת מדי פעם, היא עוסקת בליהרף בשעוריות בכוס' מים. אך את שאלות-הגורל של המדינה היא זונחת כליל.

רמאללה

אינה פולין

כנף זה בולטת קרואור וזהרת: ה' חבורה הקטנה של העיתונאים המסקרים את המתרחש בשטחים הכבושים. היא ממלאה את תפקידה. היא דואגת לכך שהציבור הישראלי יראה את הנעשה בשטחים אלה בשמו ומשעמו. היא נועקת למראה עולות, ואף מתייצבת להגנה על חופש-העיתונות.

כך עשה השבוע, והדבר ראוי לציון. מוסדות העיתונות הישראלית לא עשו דבר וחצי-דבר כדי להגן על חופש-העיתונות בשטחים הכבושים. להיפך, הם מחפים על דיכוי ומצדיקים אותו לא פעם במאמרים ראשיים.

השבוע פנה "תא כתבי השטחים" אל

מועצת-העיתונות, ועד עורכי העיתונים היוםיים ואגודת העיתונאים, ותבע מהם לפעול לביטול צו-הריחוק. המונע משלר שה עורכים בכירים בגדה המערבית למלא את תפקידם. השלושה הם מאמון אל-סייד, עורך אל-פג'ר ("השחר"), אכרם חנייה, עורך אל-שעב ("העם") ובשיר בעגותי, עורך אל-טליעה ("החלוץ"). מזה חודשים רבים הם מרותקים למקומות-מגוריהם, ואינם יכולים להגיע למערכות עיתוניהם.

מוסדות העיתונות והעיתונאים בכל הר עולם מחו על צעדים אלה — אך מוסדות העיתונות בישראל שותקים. מילבד הפגנה קטנה, שאירגנתי עם כמה עמיתים נגד סגירת אל-פג'ר, שותקת הארץ. עיתונאי ישראל מוכנים למחות על המתרחש בבירת המועצות ובפולין, ולעת מצוא גם בארגני "טינה" — אך לא על מה שמתרחש בשמם במרחק של כמה קילומטרים מהם. הם מלהזכיר.

מסופקני אם יוזמת "תא כתבי השטחים" תשנה עמדה זו. אך עצם העובדה שהיתה פניה כזאת, מוסיפה כבוד לבעליה.

היתה לה תוצאה מיידית אחת: בהפגנה של ציניות האריך המימשל הצבאי למחרת היום את צו-הריחוק בחצי-שנה נוספת.

מוחזקים משוחררים

במשטרת ישראל אינה מסתפקת במע' שיה בשטחים אלה. היא גם רוצה להכתוב לעיתונות כיצד לקרוא להם. על פי ההנחיה הממשלתית, בוטלו כל השטחים ("השטחים הכבושים", "השטחים המוחזקים", "השטחים המשוחררים") וגם הגדה המערבית ורצועת-עזה. עכשיו קיימים רק "יהודה, (השומרון) וחבל-עזה".

הכתבים מרדו נגד תכתוב מילולי זה. אחרי הכיבוש של 1967 הם קראו לעצמם "תא כתבי יהודה ושומרון". לאחרונה הם ביטלו שם זה, והחליטו כי שמם הרישמי הוא עתה "תא כתבי השטחים".

אך בעיקר הם ראוים לשבח על פעי' לוחם בשטח המיקצועי. ריפק חלבי (ה' טלוויזיה), יהודה ליטני (הארץ), דני רוי בינשטיין (דבר), דייוויד ריצ'ארדסון (ג' רוסלס פוסט), וז'ר' התא אמנון קפליוק (על המשמר) דואגים לכך שרוב הדברים המתרחשים בגדה המערבית לא יישארו בסוד. מובן שהעולם הזה קיבל על עצמו משימה זו, מאז היום הראשון של הכיבוש, ונושא בתפקיד זה. אך בשטח הזה, לפחות, אין קולנו הקול היחידי הקורא במידבר.

הצטיינותה של חבורה זו בולטת במיור' חד בהשוואה למיגזרים אחרים של העיתונות — ובעיקר בהשוואה לכתבים "לי ענייני ערבים", שרובם שונאי-ערבים, והי פועלים ברובם בשרות התעמולה של מיש' רדי-התחץ והמילחמה הפסיכולוגית של מוס' דות אחרים.

הציבור כולו חב תודה לקומץ העיתונאים האמיצים בשטחים המוחזקים.

לוי אשתי

כתבת השער הקידולי:

חסך אבה'

פסיכיאטר נודע חקר את הת' נהגותו של מנחם בגין וחגיגת למסקנה: גילוי התוקפנות שלו הם תו' דדת ירדות ללא אכ!

68

כתבת השער האחרון:

סוד הפיוס

אהוד אולמרט, הוא פרקליט ירדו של בצלאל מזורחי, מיוזחי הוא ירדו של גנדי. מה מסתתר מי אחרי ההתפטרות?

8

מאסר

ויהי מה

אדם הורשע שלא כחוק, על-ידי שופ' טים שלא ידעו את החוק, נכלא, ואח' רי שהתברר שיש לשחררו נכלא שוב על-פי צו מינהלי.

7

ערפאת

ביקש

שלום

"היסוד ישראל בשלבים" כיי נה בגין את יוזמת השלום של אש"ף. תסריט מדיני של חשבון עובר ושכ שבסופו נדחם צה"ל? כאמריקאים.

23

ריקלים THE RECKLESS

ניתוח הדיוקן עצמי של הורד משולם ריקלים, המכנה עצמו "פטריוט ישראלי", והמתחיל להשי' פיע עק מעשי ממשלת ישראל.

57

מתי אחראי הרוכא?

בעת ניתוח פשוט נפגעה שלפוחית השתן של ילדה. האם יכולים ההורים לתבוע את הרופאים? ניתוח המצב המיפטי בישראל.

62

פלאוס-שרון אימץ ילדה

המיליונר ואשתו מגלים כביתם המפואר את בת העוזרת, ומתכרי' ננים לאמץ ירדים נוספים.

52

מתח גבוה בחברת-החשמל

המערכ' זכה בבחירות לוועד עובדי חברת-החשמל. חקירת העולם הזה מגלה: הוא לא יכול היה שלא לזכות, בגלל שיטת-הבחירות שהומצאה לצורך זה.

13

יד ושם ירושה

האשה הרוישה את כל רכושיה ליד ושם. המישפחה טר' ענת: חולת-ירוה!

70

הניתוח

שלא

היה

מישרד-הבריאות מנע מהפרופסור דני גור לבצע ניתוח-לב-פתוח, ותמרוץ להקמת תע' שיה פרטית של כ" רורגייט-לב החל.

72

לי לה לו

מציאות ושידוכים, שיקוצים וברכות ועוד שונות ומשו-נות במדור החדש.

44

הכדורגלן גיורא שפיגל פרש מהמגרש, נכנס לעסקי-ביטוח, מתכוון לכתוב ספר וטוען ב' ראיון השבוע: "אני לא ממורמר!"

41

עזורים קבועים:

37	הגרון — לא למלחמה!	4	תשקיף במדינה
45	רחל המרחלת	5	אתה והשק
46	שידור	10	מיכתבים
47	מדריך שידורים	14	תשבץ
	מה הם אומרים — אהרון אזול, מוחמד ותד, ארל ויליאמס, חווה לוי,	18	המפיקה למפיקה
48	אבינועם קורן וטוביה סער	20	עזרם קטן — ציליה, סרטאווי לעזרת
51	קולנוע	24	יהודים, איראן
54	איש ממאדים — נעשה ונשמע!	27	אנשים בעולם
	נמר של נייר — ג'ון סטיינבג,	29	בזנים
	חווה הרכבי, אהרון שי ואהובתו של ביאליק	31	יומן אישי — עת לטעת ועת
60	זה היה העולם הזה שהיה	35	לעקור נטוע
64	ספורט — מרגלי כדורסל ונסות	36	
67	כדורגלנים		